

Meduses a taula

Passeja, tranquil·lament, una família de senglars pel nucli urbà de Portbou, com ho fan els seus congèneres a la part alta de Barcelona, del Cap i Casal a la Costa Brava. El senglar, gràcies que han desaparegut els depredadors naturals, és un dels triomfadors que conviu amb l'espècie humana. Contra la seva proliferació hi ha el remei de la cacera, poc publicitada en una època que oblida que aquesta pràctica de reis, nobles, ramaders i pagesos ha servit pel control de les poblacions animals. També es poden reduir amb la reintroducció del llop.

El llop és un dels perdedors de la convivència amb nosaltres. Com a animals organitzats i independents que ens podien fer mal, han estat exterminats fins desaparèixer. La seva reintroducció ajudaria a combatre l'imperi del senglar, que surt del bosc i s'expandeix arreu, que es passeja pels pobles, perquè sap que la brossa és una font fàcil d'aliment. La tornada del llop és una riquesa per al nostre ecosistema. I un punt de perill per les explotacions ramaderes. En l'equilibri hi ha el secret. El nostre creixement com a espècie dominant ha provocat un holocaust d'animals que no s'han pogut adaptar. Les gavines que poblen els abocadors, les espècies d'ocells, llestes com elles soles, que es traslladen a ciutat, on no poden ser caçades; les orenetes que rebrem de bon grat, demostren que hi ha espècies múrries, més adaptables, que aprenen a conviure amb el gran depredador.

Les espècies foranes arriben cada dia, a través del comerç mundial. Algunes arrenen, perquè destruir-les sembla un impossible, o és tan costós. La tomata, la patata, o el vi, tan empeltat a la nostra cultura, ens eren abans desconeguts. També hi ha miracles: com l'illa de l'Atlàntic que ha eliminat les rates. L'os del Pirineu és la prova que una reintroducció d'un animal poderós és una atracció turística, i una font de greuges per al camp. Van aparèixer ossos assassinats, en èpoques passades, per la por ancestral. Mentre aprenem les virtuts de les sopes de medusa, que desconec, i evitem trobar-les a la platja, ens penedim de la destrucció sistemàtica del tauró, el seu depredador natural: resten uns pocs santuaris a la costa turca.

Quan perdem un animal, ens adonem del buit que deixa en l'ecosistema. I en la nostra consciència.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/05/30/meduses-taula/916506.html?utm_source=rss